

de Udtalelser, der ere komne fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), om hvem man har sagt — jeg ved ikke, om det er rigtigt — at han er den egentlige Fader til denne Kommission, finder jeg kun deri en Bestyrkelse, af den Frygt jeg udtalte i Gaar for, at Resultatet af denne Kommissions Arbejde ikke vil blive et Skattelovforslag, der har Udsigt til en snarlig Gennemførelse, men meget mere har Udsigt til at blive et rent Agitationsforslag. Dersom man læser det nævnte ærede Medlems Tale igennem — den findes i Rigsdagstidenden Sp. 4871—74 og jeg vil henvende det ærede Medlems Opmærksomhed paa den — vil man faa bekræftet, hvad der har forekommet mig at maatte blive en Selvfølge, efter at det andet Tings Flertal mere og mere er kommet ind paa at kritisere de hidtilværende Skattereformforslag og derigennem, forekommer det mig, ogsaa til Dels at underkende sit eget Arbejde i disse Sager. Og det er saa naturligt, at Flertallet er kommet til en saadan Kritik, thi den behøver det for at væge sig mod den Misfornøjelse, der allerede rejser sig fra Vælgernes Side over, at denne Reform ikke er bleven til noget. Efter at Flertallet altsaa er kommet ind paa at kritisere denne Skattereform og paa at sige, at den er ingen Ting værd, vil det være nødt til at frembringe noget, der er ganske anderledes gennemgribende, og jeg vil nok spørge, dersom ikke disse moderate Forslag have kunnet gennemføres i dette Ting — og Hovedargumentet fra den anden Side er jo, at det kunde de ikke — hvad Grund har man saa til at haabe paa, at det i en nær Fremtid skal lykkes at gennemføre et langt mere vidtgaende Forslag?

Ja, det ærede Medlems Bemærkninger om „den vanskelige Situation“ skal jeg ikke komme ind paa. Som den ærede Formand har gjort opmærksom paa, er der ved et Uheld, som det ærede Medlem ikke har nogen Skyld i, faldet et Par Linier ud af Rigsdagstidenden. Men nu refererede det ærede Medlem sine Udtalelser derhen, at han har sagt, at naar vi have troet, at de Herrer befandt sig i en vanskelig Situation, saa faldt vi over dem. Men det har det ærede Medlem ikke sagt. Han har sagt, at naar der var en eller anden vanskelig Situation eller Lejlighed til at komme ham og hans Meningsfæller til Livs, saa vare vi straks paa Tærne. Den vanskelige Situation kan ikke gælde andre end de Herrer selv; thi at vi skulde benytte en vanskelig Situation for andre her i Tinget til at falde over det ærede Medlem, vilde der jo ikke

være Mening i. Men, det ærede Medlem tager fejl. Vi gøre kun det, som vi i hvert Tilfælde finde er det rigtige. Det ærede Medlem bebrejdede os — og min ærede Meningsfælle fra 10. Kreds (Bojsen) har svaret derpaa — at vi ikke have dadlet dette Tings Flertals Holdning, men derimod kritiseret det andet Tings Holdning. Overfor mig gik det ærede Medlem fra 7de Kreds endog en hel Del videre, idet han tillagde mig en Ros, som jeg paa ingen Maade kan tilegne mig, nemlig at jeg har ført det bedste Forsvar for Landstingets Stilling til disse Sager. Jeg kan ikke tilegne mig denne Ros, blandt andet af den simple Grund, at jeg aldeles ikke har ført noget Forsvar for dette Tings Flertal. Naar Tidenden foreligger trykt, kan det ærede Medlem se mine Bemærkninger igennem og overbevise sig derom. Der er ikke noget Forsvar. Saa henviste det ærede Medlem til, at jeg havde faaet en Del Hør og Bifald fra Flertallets Side. Men disse Hør og dette Bifald kunne altsaa ikke være fremkomne i Anledning af, at jeg har forsvaret dette Ting. Nej, de fremkom i Anledning af, at jeg sagde nogle Ting, som det ærede Medlem fra 7. Kreds ikke opfattede som Behageligheder, og det anser jeg ikke for nogen Forbrydelse. Det forekommer mig, at det, det gælder om, er, at det, man siger, er rigtigt, og i og for sig forsvarligt, og faar man Bifald for saadanne Udtalelser, kan jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod, at det kommer saavel fra Flertallet som fra Mindretallet. Jeg skal med Hensyn til dette at faa Bifald fra Højres Side slutte med at sige, at det Bifald, jeg i Gaar fik fra Højres Side, ikke staar i noget rimeligt Forhold til det Bifald, som det ærede Medlems Meningsfælle i det andet Ting fik gennem det Foredrag, vi hørte af den ærede Ordfører. Og jeg skal tilføje, at dette Bifald fra Ordførerens Side til det ærede Medlem i det andet Ting i Toldspørgsaalet var overordentlig velfortjent.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Det ærede Medlem, som nys talte, vil fralægge sig, hvad det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) havde paaduttet ham, at han skulde have ført et godt, ja, endogsaa det bedste Forsvar for Flertallets Politik. Det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i; thi det bedste Forsvar for den Politik er ført af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds. Thi hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem tog Sagen, viser noksom, at vi have behandlet den fuldstæn-